

Arrest

nr. 92 953 van 5 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied van te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. NIJS en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster treedt op 3 oktober 2008 in het huwelijk met dhr. L.D.C., van Belgische nationaliteit. Verzoekster vraagt een visum gezinshereniging aan en komt op 22 september 2010 in België aan. Op 13 januari 2011 wordt aan verzoekster een F-kaart afgeleverd.

Op 25 mei 2011 zou verzoekster de echtelijke woning verlaten hebben.

Op 30 juni 2011 wordt de Dienst Vreemdelingenzaken door de politie van Leuven op de hoogte gesteld van een aantal pv's inzake intra-familiaal geweld tegen verzoekster.

Verzoekster is sinds 7 juli 2011 ingeschreven op het adres van dhr. B.C.

Op 19 augustus 2012 legt verzoeksters echtgenoot een klacht neer bij de politie van Leuven m.b.t. aangaan van een schijnhuwelijk.

Op 24 augustus 2011 wordt de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gebracht van een onderzoek naar een eventueel schijnhuwelijk.

Op 5 oktober 2011 wordt verzoekster verzocht via de burgemeester om binnen de drie maanden na kennisname van de brief, volgende documenten voor te leggen: attest van gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België, bindingen met land van oorsprong. Deze brief werd op 12 oktober 2011 ter kennis gebracht van verzoekster.

Op 19 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, die op 20 augustus 2012 ter kennis van verzoekster wordt gebracht.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijk vestiging meer tussen de echtgenoten.

Uit het verslag dd 23.08.2011, opgesteld door de politie van Leuven, blijkt dat betrokkene sedert 25.05.2011 de echtelijke woonst heeft verlaten en sedert 07.07.2011 officieel staat ingeschreven op een ander adres dan het gezamenlijke. Betrokkene zou sedert februari 2011 een relatie hebben met de man waar ze officieel bij staat ingeschreven.

Betrokkene ondertekende op 12.10.2011 een document waarbij bewijzen worden opgevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins — en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong

Betrokkene legt volgende documenten voor:

- *medisch attest waaruit blijkt dat betrokkene in goede gezondheid verkeert. Haar medische toestand is dus geenszins van die aard dat het een verblijf in België noodzakelijk maakt of een belemmering vormt om terug te keren naar haar land van herkomst*
- *een attest deelcertificaat Nederlands tweede taal: aangezien het volgen van Nederlandse les een verplichting is, toont dit niet aan dat betrokkene op een bijzondere manier reeds geïntegreerd is in België of grote moeite doet om geïntegreerd te geraken.*
- *een attest van de RVA Leuven waaruit blijkt dat betrokkene geen dossier heeft bij hen. Aangezien betrokkene geen enkel bewijs voorlegt dat zij werkt of gewerkt heeft, kan hieruit afgeleid worden dat betrokkene nog niet (lang genoeg) gewerkt heeft in België om rechtte hebben op een werkloosheidsuitkering.*
- *een attest van het OCMW Leuven waaruit blijkt dat betrokkene een leefloon heeft aangevraagd en dat dit geweigerd is. Het aanvragen van een leefloon kan bezwaarlijk opgevat worden alsof betrokkene moeite doet om werkte vinden en zich alleszins al via dat aspect van het dagelijkse leven in België probeert te integreren. Bovendien toont dit attest aan dat de economische situatie van betrokkene niet goed is aangezien ze zich genoodzaakt ziet om een leefloon aan te vragen.*
- *uit de gezinssamenstelling, het attest van het OCMW en het rijksregister blijkt dat betrokkene met een andere man dan haar echtgenoot samenleeft. Aangezien betrokkene er echter voor kiest om geen documenten aan te brengen die aantonen over welke soort relatie het hier gaat en of deze relatie als hecht kan beschouwd worden, kan deze samenwoning niet als dusdanig zwaarwegend beschouwd worden dat het een terugkeer naar Cuba zou belemmeren. Mocht de relatie met de heer C toch duurzaam en stabiel blijken, dan kan betrokkene altijd een nieuwe aanvraag gezinshereniging indien op de Belgische ambassade in Cuba.*
- *een overzicht van internationale gesprekken waaruit blijkt dat betrokkene nog steeds banden heeft met Cuba.*

Uit al deze voorgelegde documenten kan afgeleid worden dat de situatie van betrokkene in België nog niet van dien aard is dat een terugkeer naar Cuba betrokkene ernstige schade zou toebrengen.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt daarom ingetrokken.”

2.. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Dit middel wordt als volgt toegelicht:

“Wanneer de Administratie een beslissing neemt in bestuurlijke zaken, dient zij dit te doen op basis van een voldoende onderbouwd dossier.

In het algemeen worden er in zaken van gezinshereniging politiecontroles georganiseerd, die dienen na te gaan of er sprake is van een werkelijke gezinscel, en van een de facto samenleven.

Indien er een verbreking van de samenwoning wordt vastgesteld, dan dient men na te gaan op welke wijze er aan deze samenwoning een einde is gekomen.

Overeenkomstig art. 42quater, §1, 3de lid Vreemdelingenwet, dient de Minister, wanneer zij een beslissing tot beëindiging neemt, rekening te houden met de situatie van de rechtszoekende, niet alleen op socio-economisch vlak, doch ook op het vlak van gezondheid en integratie.

Een juiste inschatting van deze toestand vereist een genuanceerd onderzoek van de feitelijke omstandigheden die ten grondslag lagen aan de breuk.

Het is correct dat verzoekster niet meer met haar man samenleefde, doch het vertrek van verzoekster was niet zomaar uit de lucht komen vallen.

In de bestreden beslissing wordt zonder meer vermeld dat “betrokkene sedert februari 2011 een relatie zou hebben met de man waar ze officieel bij staat ingeschreven”.

Dit is allerminst de versie van verzoekster en wordt door haar ook formeel ontkend.

Nooit heeft verzoekster zelf aangegeven dat zij reeds een relatie met een andere man zou gehad hebben toen zij in mei 2011 de echtelijke woning had verlaten. Dit wordt ook tegengesproken door de pogingen die verzoekster juist in die periode deed om opvang te vinden in het Vluchthuis te Leuven.

Verzoekster kan zich niet van de indruk ontdoen dat de klacht die de heer DC op 24.05.2011 tegen haar indiende, zonder dat het hieruit voortvloeiende onderzoek is afgerond, reeds door alle partijen en ook door de Administratie als bewezen wordt geacht, terwijl deze klacht door de heer DC werd ingediend om verzoekster in de problemen te brengen nadat zij hem noodgedwongen had verlaten.

Dit vertrek vloeide voort uit het problematische alcoholgebruik van de heer DC en de dreigementen van hemzelf en zijn vrienden. Ook al werd verzoekster fysiek niet mishandeld, was de psychische terreur des te erger.

Het is duidelijk dat de omstandigheden van het vertrek van verzoekster niet voldoende ernstig werden onderzocht, daar waar de Administratie genoeg neemt met te verwijzen naar de ‘vermeende’ buitenechtelijke relatie van verzoekster.

De Administratie had verder onderzoek dienen te verrichten omtrent het vertrek van s verzoekster, zodat zij minstens konden besluiten dat verzoekster door het gedrag van de heer DC noodgedwongen de woning diende te verlaten. Integendeel, de Administratie was enkel gefocust op de aard van de relatie van verzoekster met de heer C.

Er werd dus onvoldoende aan feitenvinding gedaan om een objectief beeld te kunnen schetsen van de situatie die aanleiding gaf tot het vertrek van verzoekster.

Het middel is bijgevolg ernstig.”

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 42quater, § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het middel wordt als volgt uiteengezet.

“Vreemdelingen hebben het recht zich in België te vestigen met hun echtgenoot, indien deze Belg of EU-onderdaan is (art. 40bis e.v. Vreemdelingenwet).

Verzoekster was sinds 2008 gehuwd met de heer DC en woonde sinds september 2011 daadwerkelijk met haar echtgenoot samen in de gezinswoning. Zij vormden een effectieve levensgemeenschap.

Conform art. 42quater, §1, 3° kan de Minister de verblijfsvergunning van de aanvrager weer intrekken, wanneer blijkt dat er geen gezamenlijke vestiging meer is.

Overeenkomstig art. 42quater, §1, 3de lid Vreemdelingenwet dient de Minister daarbij steeds rekening te houden met een aantal persoonlijke gegevens van de betrokken vreemdeling, waaronder de gezins- en economische situatie en de gezondheidstoestand.

De Minister heeft zich hiervan trachten te vergewissen via een uitnodiging tot het voorleggen van bijkomende gegevens.

Uit het eerste middel is gebleken dat de Administratie onvoldoende aan feitenvinding heeft gedaan.

Meer bepaald had de Administratie bijkomend onderzoek dienen te verrichten met betrekking tot de omstandigheden van het vertrek van verzoekster uit de echtelijke woning en zich niet enkel dienen te baseren op het vermeende overspel waarvoor door de heer DC klacht was neergelegd.

Er zou dan gebleken zijn dat verzoekster zowel wegens het onvoorspelbaar gedrag van haar echtgenoot onder invloed van alcohol als wegens de bedreigingen geuit door hemzelf en zijn vrienden, genoodzaakt was de echtelijke woning te verlaten.

Verzoekster meent te kunnen stellen dat zij zich in een situatie van psychische terreur bevond. Rekening houdend met de actuele situatie dat verzoekster intussen bevallen is van een dochter (6 weken oud op moment van indiening van onderhavig verzoek), meent zij dat haar gezinssituatie en gezondheidstoestand wel degelijk een relevante factor zijn in het kader van art. 42quater, §1, 3de lid Vreemdelingenwet. Bijgevolg zouden deze elementen niet toelaten dat zij uitgezet dient te worden.

Het spreekt voor zich dat een terugkeer naar Cuba voor verzoekster een problematische situatie zou creëren, nu zij recent bevallen is van een dochter waarvan de vader de Belgische nationaliteit heeft.

Vanzelfsprekend kon de Minister nog geen rekening houden met deze geboorte ten tijde van de beslissing d.d. 19.03.2012 (verzoekster was toen al wel zwanger), doch verzoekster is van oordeel dat ten tijde van deze beslissing minstens rekening diende te worden gehouden met de omstandigheden waarin verzoekster genoodzaakt was de echtelijke woning te verlaten en de psychische terreur waaronder zij te lijden had.

De beslissing tot aflevering van de bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten werd d.d. 19.03.2012 werd dan ook genomen in strijd met art. 42quater §1, 3de lid van de Wet van 15 december 1980.

De bestreden beslissing moet dan ook minstens op deze grond worden vernietigd.

Het middel is ernstig."

Gelet op hun nauwe samenhang worden deze middelen samen besproken.

2.3. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"In het eerste middel roept verzoekster de schending in van de beginselen van behoorlijk bestuur, o.m. het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster stelt dat verwerende partij een betere onderzoek moest doen naar de feitenvinding en dat zij rekening moest houden met de redenen waarom verzoekster de echtelijke woning heeft verlaten, namelijk huiselijk geweld.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat zij wel een grondige onderzoek heeft uitgevoerd door verzoekster uit te nodigen de nodige documenten voor te leggen waaruit elementen betreffende de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België, en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong, zoals voorzien in artikel 42quater §1 laatste lid Vreemdelingenwet.

Verwerende partij heeft zorgvuldig de voorgelegde documenten geanalyseerd.

Sinds 7 juli 2011 werd verzoekster officieel ingeschreven op een ander adres dan de echtelijke woonst. Verzoekster zou sinds februari 2011 een relatie hebben met de man bij wie zij officieel staat ingeschreven.

Uit de gezinssamenstelling, het attest van de OCMW en het rijksregister blijkt dat verzoekster met ene andere man dan haar echtgenoot samenleeft. Verzoekster legde geen documenten voor om aan te tonen over welke soort relatie ging en of die relatie als hecht kon worden beschouwd. Het samenwonen met de andere man kan niet als zwaarwegend beschouwd worden dat een terugkeer naar Cuba zou belemmeren.

Verwerende partij heeft rekening gehouden met alle door verzoekster voorgelegde documenten en beschikbare informatie.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kunnen verzoekers ook niet gevolgd worden waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Uit het administratief dossier blijkt niet dat de echtgenoot van verzoekster haar zou geslagen hebben.

Verzoekster toont de ingeroepen schendingen niet aan.

Het middel is ongegrond.

In het tweede middel roept verzoekster de schending in van artikel 42quater§1, derde lid Vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt dat verwerende partij rekening moest houden met haar gezins- en economische toestand, meer bepaald met het feit dat zij ondertussen bevallen is van een dochter wiens vader de Belgische nationaliteit heeft.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekster geen bewijsstukken heeft voorgelegd, ingevolge de uitnodiging van verwerende partij, omtrent de eventuele zwangerschap of geboorte van een dochter.

Bovendien is dit element niet van die aard om de terugkeer naar het land van herkomst tegen te gaan. Verzoekster kan in haar land van herkomst een visum gezinshereniging indienen als zij dit wenst.

Verzoekster toont de schending van de ingeroepen bepaling niet aan.

Het middel is ongegrond."

2.4. In zoverre verzoekster de schending aanvoert van het zorgvuldigheidbeginsel, dient te worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid volkomen ontbreekt (A. MAST, J. DUJARDIN, J. VANDE LANOTTE en M. VAN DAMME, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2006, 60 en de aldaar aangehaalde rechtspraak van de Raad van State) (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.5. *In casu* blijkt uit de bestreden beslissing dat een einde werd gesteld aan het verblijf met toepassing van artikel 42quater, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet. Artikel 42quater, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;"

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijk vestiging meer tussen de echtgenoten.

Uit het verslag dd 23.08.2011, opgesteld door de politie van Leuven, blijkt dat betrokkene sedert 25.05.2011 de echtelijke woonst heeft verlaten en sedert 07.07.2011 officieel staat ingeschreven op een ander adres dan het gezamenlijke. Betrokkene zou sedert februari 2011 een relatie hebben met de man waar ze officieel bij staat ingeschreven."

2.6. De Raad stelt vast dat de stukken van het administratief dossier de motivering van de bestreden beslissing bevestigen. Op 13 januari 2011 wordt verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart. Op 23 augustus 2011 wordt echter een politieverslag opgesteld waaruit blijkt dat er relatieproblemen zijn en dat verzoekster op 25 mei 2011 de echtelijke woonst heeft verlaten. Voorts stelt het verslag dat verzoekster sinds 7 juli 2011 op een ander adres staat ingeschreven en dat verzoekster sinds februari 2011 een relatie zou hebben met dhr. B.C.

2.7. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt aldus dat er geen gezamenlijke vestiging meer is. Dit determinerend motief van de bestreden beslissing dat gegrond is op een gegeven dat voor directe en eenvoudige vaststelling vatbaar is, met name het niet bestaan van een gezamenlijke vestiging, wordt door verzoekster ook niet betwist noch weerlegd. Daarenboven verklaart zij nu zelf in haar verzoekschrift dat de echtscheiding tussen haar en dhr. D.C. op 25 juni 2012 bij vonnis werd uitgesproken.

Waar verzoekster aanvoert dat men dient na te gaan op welke wijze aan de samenwoning een einde is gekomen, merkt de Raad op dat in het specifieke kader van artikel 42quater, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet, de vraag naar hoe er precies een einde is gekomen aan de gezamenlijke vestiging

evenwel zonder belang is. De gemachtigde van de staatssecretaris dient niet te verifiëren wie schuldig is aan de beëindiging van de samenwoning, noch een onderzoek te voeren naar de redenen van deze beëindiging. De eenvoudige constatacie dat er geen gezamenlijke vestiging meer is, volstaat. Het argument van verzoekster is gezien de juistheid van het gegeven dat er geen samenwoning en geen gezamenlijke vestiging meer is, dan ook niet relevant.

2.8. Derhalve dient de Raad vast te stellen dat verzoekster met haar betoog omtrent volgende motivering in de bestreden beslissing, met name *“Betrokkene zou sedert februari 2011 een relatie hebben met de man waar ze officieel staat ingeschreven”*, zich in wezen richt tegen een overtuigend motief. Het gegeven dat er geen samenwoning en gezamenlijke vestiging meer is, is op zich een voldoende schragend motief om de bestreden beslissing te dragen.

Het gegeven of verzoekster al dan niet een relatie zou hebben met een andere man, doet geen afbreuk aan dit determinerend motief.

Het betoog van verzoekster als zou de gemachtigde van de staatssecretaris zich enkel hebben gefocust op de *“vermeende buitenechtelijke relatie”* is in die zin eveneens niet dienstig.

Tenslotte doet ook het betoog van verzoekster dat de klacht neergelegd door haar toenmalige echtgenoot omtrent het aangaan van een schijnhuwelijk, reeds door alle partijen als bewezen wordt geacht, hoewel het onderzoek nog niet is afgerond, geen afbreuk aan het determinerend motief van de bestreden beslissing.

2.9. De gemachtigde van de staatssecretaris kon op basis van artikel 42quater, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet het verblijfsrecht van verzoekster beëindigen wegens een gebrek aan gezamenlijke vestiging. Evenwel benadrukt verzoekster terecht dat rekening dient te worden gehouden met artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet dat stelt: *“Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”*

2.10. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris in dit kader inderdaad op 5 oktober 2011 verzoekster, via een schrijven aan de burgemeester van haar woonplaats, heeft verzocht om volgende documenten over te maken: attest van gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en bindingen met het land van oorsprong. Op 12 januari 2011 legde verzoekster een aantal documenten voor, zoals een medisch attest, een attest deelcertificaat Nederlands tweede taal, een attest van de RVA Leuven, een attest van het OCMW Leuven en overzicht van internationale gesprekken.

2.11. De Raad stelt echter vast dat verzoekster toen geen elementen naar voren bracht die verband houden met het intra-familiaal geweld, met name de psychische terreur, dat volgens verzoekster de aanleiding vormde voor het verlaten van de echtelijke woning.

Zoals eerder gesteld, dient de gemachtigde van de staatssecretaris geen bijkomend onderzoek te verrichten naar de omstandigheden van het vertrek van verzoekster uit de echtelijke woning. Integendeel, het komt verzoekster toe wanneer zij wenst elementen in te roepen die van die aard zouden kunnen zijn om de toepassing van § 1 van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet te verhinderen, om deze elementen ter kennis te brengen van de gemachtigde van de staatssecretaris zodat hij de relevantie van deze elementen kan onderzoeken.

Immers dient te worden benadrukt dat in § 4 van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet uitzonderingen worden voorzien op de mogelijkheid van de gemachtigde in § 1 om een verblijfsrecht te beëindigen, bv. in het geval van een bijzonder schrijnende situatie en voorzover betrokkene aantoonbaar werknemer of zelfstandige te zijn in België, of te beschikken over voldoende bestaansmiddelen. De Raad stelt echter vast dat verzoekster zich hier niet op beroept. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekster heeft nagelaten om enig initiatief in die zin te ondernemen alsook heeft nagelaten om in *tempore utili* het minste element omtrent de door haar aangehaalde problematiek te communiceren. (zie in deze zin *mutatis mutandis* RvS 18 september 2012, nr. 9045)

Voorts stelt de Raad vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris in de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met alle door verzoekster voorgelegde documenten en dat de motivering daaromtrent door verzoekster niet wordt betwist noch weerlegd.

2.12. Samenvattend concludeert de Raad dat verzoekster niet aantoonbaar dat de gemachtigde van de staatssecretaris de bestreden beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid, noch dat de bestreden

beslissing niet gestoeld is op grond van een correcte feitenvinding. Het zorgvuldigheidsbeginsel werd niet geschonden.

Voorts toont verzoekster niet aan dat de gevolgtrekkingen die de gemachtigde van de staatssecretaris uit deze feitelijke vaststellingen afleidt, kennelijk onredelijk zijn. Het redelijkheidsbeginsel werd niet geschonden.

Verzoekster toont tenslotte ook niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris artikel 42^{quater}, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet heeft miskend.

2.13. Waar verzoekster bij haar verzoekschrift stukken aanbrengt die aantonen dat zij gedurende een bepaalde periode in een vluchthuis heeft verbleven, wenst de Raad te benadrukken dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De gemachtigde van de staatssecretaris kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van de attesten van het CAW vluchthuis die verzoekster nu voorlegt. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is, *quod non in casu*.

Waar verzoekster nu melding maakt van de geboorte haar dochter, waarvan de vader de Belgische nationaliteit heeft, merkt de Raad op dat verzoekster hiervan geen bewijs voorlegt en dat bovendien de gemachtigde van de staatssecretaris hiervan geen kennis kon hebben.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de geboorte van een kind niet verhindert dat verzoekster terugkeert naar het land van herkomst, minstens toont verzoekster niet waarom dit element niet zou toelaten dat zij terugkeert naar het land van herkomst of waarom dit een problematische situatie zou creëren. De Raad wijst erop dat de mogelijkheid blijft bestaan om in haar land van herkomst een visumaanvraag in te dienen met oog op gezinshereniging.

2.14. Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden, aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES